

144

D E K R E T

z dnia 11 kwietnia 1947 r.

o zmianie dekretu z dnia 6 czerwca 1945 r. o mocy obowiązującej orzeczeń sądowych, wydanych w okresie okupacji niemieckiej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 22 lutego 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 79) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekrete z dnia 6 czerwca 1945 r. o mocy obowiązującej orzeczeń sądowych, wydanych w okresie okupacji niemieckiej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 151) wprowadza się zmiany następujące:

1) Dotychczasowy przepis art. 1 staje się ustępem pierwszym tego artykułu, a po tym przepisie dodaje się trzy nowe ustępy w następującym brzmieniu:

„(2) Przepis ustępu poprzedzającego stosuje się do orzeczeń, nakazujących w postępowaniu hipotecznym i rejestrowym wniesienie wszelkiego rodzaju wpisów w księgach hipotecznych, rejestrze handlowym i innych rejestrach publicznych tylko wówczas, jeżeli orzeczenia te zostały oparte na przepisach, skierowanych przeciwko Państwu Polskiemu lub jego obywatelom albo na nieważnych orzeczeniach sądowych czy też na innych orzeczeniach lub zarządzeniach sprzecznych z zasadami obowiązującego w Polsce porządku publicznego.

(3) Jednak orzeczenia, nakazujące wpisy hipotek w celu zabezpieczenia należności z tytułu nakładów w nieruchomościach lub z tytułu pożyczek, przeznaczonych na tego rodzaju nakłady, utrzymuje się w mocy, chociażby dokonanie nakładów lub udzielenie pożyczek i wpis hipoteki nastąpiły wbrew woli właściciela nieruchomości.

(4) Na obszarze mocy obowiązującej kodeksu cywilnego niemieckiego za orzeczenie nakazujące wniesienie wpisu w księdze gruntowej, uważa się sam wpis”.

2) Art. 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 5. Przepisy art. 2—4 stosuje się odpowiednio do spraw toczących się w trybie postępowania niespornego, egzekucyjnego i upadłościowego, jeżeli przepisy poniższe nie stanowią inaczej”.

3) Art. 8 skreśla się.

4) Dotychczasowy przepis art. 11 staje się ustępem pierwszym tego artykułu, a po tym przepisie dodaje się nowy ustęp w następującym brzmieniu:

„(2) Nieważne są jednak orzeczenia, wydane w postępowaniu hipotecznym i rejestrowym, jeżeli orzeczenia te zostały oparte na przepisach, skierowanych przeciwko Państwu Polskiemu lub jego obywatelom, albo na nieważnych orzeczeniach sądowych czy też na innych orzeczeniach lub zarządzeniach sprzecznych z zasadami obowiązującego w Polsce porządku publicznego, z wyjątkiem orzeczeń nakazujących wpisy, określone w art. 1 ust. (3)”.

5) Po art. 15 dodaje się artykuł 15¹ w następującym brzmieniu:

„Art. 15¹. (1) Wpisy hipoteczne i rejestrowe, wniesione na podstawie orzeczeń z mocy przepisów niniejszego dekretu nieważnych, podlegają z urzędu, a także na wniosek osób interesowanych wykreśleniu, z jednoczesnym przywróceniem wpisów nieprawnie wykreślonych.

(2) Jednak wpisy o wykreśleniu z rejestru handlowego firm, które obecnie faktycznie nie istnieją, podlegają wykreśleniu tylko na wniosek osób zainteresowanych.

(3) Wnioski o wykreślenie wpisów, określonych w ust. (1), i przywrócenie wpisów dawniejszych nie podlegają żadnym wymogom co do formy.

(4) Wnioski, wymienione w ustępie poprzedzającym, oraz wykreślenia wpisów i przywrócenia wpisów dawniejszych, dokonane z urzędu, wolne są od opłat sądowych i stemplowych.

(5) W ciągu dwóch lat od dnia przejścia Państwa na stopę pokojową do wpisów, podlegających wykreśleniu z mocy ust. (1), nie stosuje się domniemania, że prawo jawne z księgi wieczystej jest wpisane zgodnie z rzeczywistym stanem prawnym, jak też nie stosuje się rękojmi wiary publicznej ksiąg wieczystych”.

Art. 2. (1) Wszelkie wpisy, wykreślone na mocy art. 8, uchylonego niniejszym dekretem, podlegają na wniosek osób zainteresowanych przywróceniu, jeżeli wpisy te nie ulegałyby wykreśleniu na mocy art. 15¹ ust. (1).

(2) Jednocześnie z przywróceniem wpisu nastąpi wykreślenie wpisów, naruszających uprawnienia z tego wpisu, wniesionych po wykreśleniu wpisu przywracanego.

(3) W ciągu 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszego dekretu do wpisów, podlegających wykreśleniu na mocy ustępu poprzedzającego, nie stosuje się zasady jawności i prawdziwości wpisu oraz dobrej wiary osób trzecich.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

w/z Minister Sprawiedliwości:

Leon Chajn

145

DEKRET

z dnia 11 kwietnia 1947 r.

w sprawie zmiany dekretu z dnia 26 października 1945 r. o rozbiórce i naprawie budynków zniszczonych i uszkodzonych wskutek wojny.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 22 lutego 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 79) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekrete z dnia 26 października 1945 r. o rozbiórce i naprawie budynków zniszczonych i uszkodzonych wskutek wojny (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 281) wprowadza się zmiany następujące:

1. art. 5 ulega zmianom następującym:

a) w ust. (1) wyrazy: „instytucyj i zrzeszeń wymienionych w art. 7, dokonywujących napraw na rachunek i w zastępstwie właściciela” zastępuje się wyrazami: „osób prawnych i fizycznych, dokonywujących napraw na podstawie art. 7”;

b) w ust. (2) po wyrazach: „Pożyczki” dodaje się ujęte w nawias wyrazy: „(kapitał, odsetki i koszty)”;

c) ust. (4) otrzymuje brzmienie:

„Do ujawnienia hipotek (ust. 2) w księdze wieczystej uprawnione są narówni z właścicielem osoby, które zaciągnęły pożyczkę oraz urzędy państwowe i państwowe instytucje kredytowe, które przyznały pożyczkę. Wpis hipoteki następuje na podstawie dokumentu, wystawionego przez urząd państwowy bądź przez państwową instytucję kredytową, stwierdzającego przyznanie pożyczki. W przypadkach przewidzianych w art. LVII i LVIII przepisów wprowadzających prawo rzeczowe i prawo o księgach wieczystych (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 57, poz. 321) ujawnienie następuje przez złożenie wniosku i dokumentu w sądzie do zbioru dokumentów i ma wszelkie skutki wpisu w księdze wieczystej.”;

2. art. 6 ulega zmianom następującym:

a) w ust. (1), w zdaniu drugim, po wyrazach: „z funduszy państwowych” dodaje się wyrazy: „lub z funduszy państwowych instytucji kredytowych”;

b) ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) Jeżeli dla danego miasta ustalone zostaną przepisy o najmniejszej ilości mieszkańców na lokal bądź izbę, wówczas zwolnienie od ograniczeń wprowadzonych tymi przepisami dotyczy w lokalach objętych ust. (1) najwyżej 90 m² powierzchni użytkowej, nie więcej jednak niż 4 izb. Wskazanie izb ulegających wyłączeniu należy do właściciela. Izba, któraby w myśl powyższych zasad była częściowo wyłączona spod wspomnianych ograniczeń — podlega w całości tym ograniczeniom.”;

c) po ust. (2) dodaje się nowy ustęp, jako trzeci, w brzmieniu:

„(3) Minister Odbudowy może w drodze rozporządzeń wydanych w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej lub Ministrem Ziem Odzyskanych podwyższyć na poszczególnych obszarach państwa określoną ust. (2) granicę powierzchni użytkowej.”;

d) dotychczasowy ust. (3) staje się ust. (4);

3. art. 7 ulega zmianom następującym:

a) ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Budynki uszkodzone, a nienaprawione przez właściciela mogą być naprawione przez:

- 1) Państwo;
- 2) związki samorządu terytorialnego;
- 3) państwowe instytucje i przedsiębiorstwa;
- 4) instytucje społeczne lub spółdzielnie mieszkaniowe, upoważnione do tego przez wojewódzką władzę administracji ogólnej;
- 5) zrzeczenia najemców, zorganizowane na podstawie przepisów, jakie wydadzą Mi-